

Obnova lužních lesů: shrnutí metod a jejich využitelnosti v Evropě

Lužní lesy představují ekosystém závislý na pravidelném zaplavování, které je nutné pro jejich regeneraci a rozvoj. Tento ekosystém je definován několika různými vlastnostmi (pravidelné schéma záplav, množství vody, rozsah záplav, sedimentace), které odlišují jednotlivé typy těchto lesů. Jedním z důsledků úbytku tohoto habitatu mohou být například změny v biodiverzitě (šetrné plánování záplav může zabránit invazi nových druhů a tak vytlačování těch původních). Celosvětově (Severní Amerika, Austrálie, jižní Afrika) bylo vyvinuto a použito několik metod pro obnovu těchto lesů, které jsou více či méně vhodné i pro Evropu (v závislosti na vlastnostech a lokaci dané oblasti), viz příloha.

Využitelné výstupy:

Lužní lesy jsou v Evropě vzácným a značně ohroženým habitatem. Data ze 45 zemí udávají, že 88% těchto lesů zmizelo ze svého potenciálního území. Hlavní příčinou je přeměna tohoto území na zemědělskou půdu a změny schématu toků způsobené konstrukcí vodních děl.

Schéma toků a jeho změny v čase (meziroční i v rámci jednoho roku) mají pro regeneraci a růst tohoto habitatu zásadní význam. Načasování, období a tvar hydrografu určuje totiž úspěšnost jeho regenerace (k záplavě musí dojít před rozšířením semen, která by byla jinak při špatném načasování spláchnuta proudem či vystavena stresu z nedostatku vody). Důležitý je také objem vody, který se musí pohybovat mnohem výše, než jsou stanoveny minimální měsíční standardy.

V některých evropských oblastech je možno dosáhnout optimálního meziročního toku pouhou spoluprací správy povodí a přírodovědců, a to především v místech, kde průtok může být spravován na nižším toku řeky za pomoci přehrad. Nicméně v Evropě, jakožto hustě zalidněném kontinentu s intenzivním rozvojem hospodářské krajiny, je zapotřebí pracovat více na lokální úrovni, jelikož rozsáhlé záplavy zde logicky nejsou možné. Tady je proto vhodné spíše zapojení lokálně specifických obnovujících iniciativ a vytvoření nových příležitostí k obnovení lužních lesů, které jsou součástí systému protipovodňových zábran.

V některých oblastech (Regelsbrunn, Dunaj, Rakousko) původní rytmus řeky stále ještě existuje a jeho plné reaktivace může být docíleno odstraněním umělých hrází a náspů. Jinde musí být lokálně specifická regenerace propojena se změnou průtoku na celém povodí, aby se možnost přirozené obnovy lužních lesů zvýšila.

Grafické přílohy: [luzaky.png](#) [1]

Zdroj: Hughes F. M. R., Rood S. B.: Allocation of River Flows for Restoration of Floodplain Forest Ecosystems: A Review of Approaches and Their Applicability in Europe. Environmental Management Vol. 32, 2003, 12 - 33

Zadal: Tereza Drábková

URL zdroje: <http://www.forumochranyprirody.cz/obnova-luznich-lesu-shrnuti-metod-jejich-vyuzitelnosti-v-evrope>

Odkazy:

[1] <http://www.forumochranyprirody.cz/sites/default/files/luzaky.png>